

РЕШЕНИЕ

№ 6227

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5209** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и **HYPERLINK "apis://B.=APEV&Celex=32013R0952&ToPar=Art44&T.=201"** чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 година за създаване на **HYPERLINK "apis://B.=APEV&Celex=32013R0952&T.=201"** Митнически кодекс на Съюза (**HYPERLINK "apis://B.=APEV&Celex=32013R0952&T.=201"** Регламент 952/2013).

С Определение №863/03.06.22г. по адм.д.№850/22г. по описа на АС Бургас е изпратено по подсъдност на АССГ адм.д. №850/22г. по описа на АС Бургас. Образувано е адм.д. №5209/22г. по жалба от А. К. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] чрез адв. Х. К. /САК/ против Решение №32-146288/05.05.2022г., издадено от Директор на Териториална дирекция Митница Б. при Агенция „Митници“, с което е определена митническа стойност в размер на 6602,49лв. за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г. и възникнало вносно митническо задължение на 11.02.2021г.; определена данъчна основа при внос на стоката в размер 7 262,74 лева; определено задължение за ДДС в размер 1 452,55лв; установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер 1 285,28лв; посочен длъжник А. К. К.; за заплащане на вносно мито в размер 401,65лв. и на ДДС в размерна 883,63 лв.; определен 10-дневен срок от уведомяване на длъжника за

заплащане на мито и ДДС; задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 11.02.2021 г. до датата на уведомяване на длъжника за решението, както и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в 10-дневния срок от уведомяване на длъжника за решението.

В жалбата се твърди, че оспорвания административен акт е незаконосъобразен като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. В съдебно заседание оспорващият се представлява от адв.К., който поддържа жалбата, и моли съда да отмени оспорения акт с аргумент, че при издаване на оспореното решение са нарушени Закона за митниците и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката от МД с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г г. е определена при допуснато грубо нарушение на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 2013 г. Моли се за отмяна на обжалваното решение и присъждане на направените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, директорът на Териториална дирекция Митница Б. при Агенция „Митници“, в съдебно заседание не се явява и не се представлява, в постъпило на 10.10.2022г. становище оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна по подробно изложените в него съображения. Излага доводи, че обжалваното решение е правилно, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяната му. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

На 11.02.2021 г. А. К. К., в качеството на декларатор, е подал в ТД Митница - Б. митническа декларация за внос от САЩ на катастрофирал автомобил, с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г. с вносител в ел.д. 3/15 и декларатор в ел.д.3/18 А. К., [населено място], ЕОРИ BGB7208016488ZZZ7, и пряк представител в ел.д. 3/19 и ел.д.3/21 „М.“, ЕОРИ BGC10282422ZZZZ8 за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел.д. № 6/8 „Употребяван пътнически автомобил-катастрофирал; марка: MINI; модел: С., първа рег: 01.01.2015 Цвят:0; Р.Обем: 2000; шаси: WMWXU3C56F2B62563.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е “D. - Доставено на място“ и към митническата декларация е приложен INVOICE №360 от 26.11.2020г., издадена от G. A. E. L., 416 S. way, Longwood, FL 32750q U. States of A.. Фактурата съдържа данни за „215 MINI С.

VIN WMWXU3C56F2B62563 – 1200 U. и международен транспорт D. B. на стойност 400 U.. Общата стойност на фактурата е 1600 U.. Митническата стойност на стоката е определена на база декларираните за нея елементи 2 586лв. (преизчислена стойност на 1600 U.).

Изчисленият размер на вносно мито за стоката от МД с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г, при прилагане на ставка от 10 %, съответстваща на код по Т. 8703 23 90 00 спрямо митническата стойност, определена на база декларирана цена на стоката, е в размер на 2586 лева x 10 % = 258.60 лв.

На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС за стоката е изчислена като сбор на митническата стойност и вносното мито в размер 2844,60 лв. Предвид данъчната ставка от 20 %, задължението за ДДС е изчислено в размер 568,92 лв. Страните не спорят, че сумите са платени, това е вписано като констатация и в обжалваното решение.

С Писмо с рег. № 32-325146 от 13.10.2021 г. на ТД Митница Б./МБ Свободна зона А. К. е уведомен, че на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във връзка с чл. 84, ал.1, т.1 от Закона за митниците се извършва последващ контрол на митническа декларация за деклариране на режим допускане за свободно обращение с МРН 21BG001008031015R0/11.02.21г, относно митническото оформяне на следните стоки: Употребяван пътнически автомобил: марка MINI модел С., като в 7-дневен срок следва да представи допълнителни документи и информация, описани в 6 точки. В отговор с писмо Рег. № 32-339950/27.10.2021 г. (л. 46 по делото) А. К. заявява, че не пази документи от сделката и всички необходими такива са били предадени на служителите на ТД Митница Б., както и че всички разходи по закупуването на лекия автомобил в това число и транспортните разходи са включени в платената цена.

Със съобщение рег. № 32-5776/07.01.2022 г. от Директора на ТД Митница Б. А. К. е уведомен, че в изпълнение на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница Б., с което се определя нов размер на митническата стойност за стоката по МД с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г. Посочени са мотивите, на които ще се основава решението като се съдържа следното: описание на данните от декларацията с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г., определената митническа стойност от 2586 лв., съобразно декларираните данни, вносно мито от 258,60 лв., и изчислен размер на ДДС от 568,92 лева; данни от извършената последваща проверка, при която е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси), като е посочено, че на ел. адрес <https://autoauctions.io> е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 21.11.2020 г. със статус "продадено" (S.), за автомобил със същия VIN (номер на шаси) WMWXU3C56F2B62563 в страната на износа; публикуваната продажна цена е в размер на 3850 U. и превишава повече от три пъти декларираната пред митническите органи цена в размер на 1600 U. при допускане за свободно обращение. Във връзка с посочената информация са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при

определяне на митническата стойност.

В мотивите, на които ще се основава решението, посочени в съобщението до К., се посочва, че е прието относно митническата декларация и с оглед непълнотата на представените допълнителни документи е прието, че: не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложена фактура, като напр. договор, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни предшествващи сделката; не са представени никакви доказателства относно извършени плащания към продавача и приложената фактура не съдържа реквизити, удостоверяващи договорни условия по сделката, условия и начин на плащане и т.н.;

Според директора на ТД Митница Б., от проверката на данните в представените документи и доказателства е установено, че: от приложеното към МД „CERTIFICATE OF T.“ с дата 30.10.2020г. на превозно средство с VIN WMWXU3C56F2B62563, издадено в страната на износа е издадено на собственика HARTFORD F. I. CO, BX 370, W WAREREN MA 01092-0370. И липсва вписване на следващ купувач, а поставеният стикер на удостоверението с №44886690 съответства на партидният номер на аукциона от електронния сайт. На удостоверението е поставен печат с дата на американските гранични и митнически власти, удостоверяващ, че превозното средство е преминало контрол за износ на 15.12.20г. На 24.11.2020г. е проведен аукцион видно от електронната страница www.autoauctions.io и автомобил с VIN WMWXU3C56F2B62563 е продаден за 3850 U. от I. С.. Освен информация за продажната цена на автомобила в резултат от проведения аукцион са налични 8 бр. изображения, удостоверяващи неговото състояние – автомобилът е проведен. Намерената информация се потвърждава от съдържащото се в ел.д. б/8 на митническата декларация. В тази връзка няма доказателства да е налице промяна в състоянието на автомобила към датата на аукциона 24.11.2020г. и към датата на допускане за свободно обращение -11.02.2021.С приложената към митническата декларация фактура №3060 от 26.11.20г. следва да се удостовери продажба с купувач К. и продавач Г. А. Е. Л.. Вносителят не е представил договор, кореспонденция или документи, предшествващи сключването на сделката, съгласно вписаната дата във фактурата продажбата е на 26.11.2020г. и фактурата противоречи на информацията в удостоверението за собственост, съгласно което липсват данни за друг собственик освен HARTFORD F. I..CO. И въпреки, че фактурата с купувач К. е преди формалностите за износ в страната на изпращане, такава продажба не е отразена в сертификата за автомобила. От информацията в приложения коносамент, издаден на 21.12.2020г. от Нарag-L., автомобилът е натоварен в отправно пристанище Ню Й. на 21.12.2020г. с получаващо пристанище Б.. При така изложената фактическа обстановка е прието, че последната осъществена продажба с местоназначение митническата територия на съюза на автомобил с VIN WMWXU3C56F2B62563 е проведеният на 24.11.2020г. аукцион, като публикуваната подробна информация за същия удостоверява по безспорен и категоричен начин, че на същата дата, описаният автомобил е продаден на цена от 3850 U.. В случай, че вероятно е последвала препродажба между купувача от аукциона и вносителя, в цената на автомобила би следвало да са включени освен цената от аукцион, така и суми за печалба, разходи за посредничество и/или такси от проведения аукцион или други, тъй като при определяне на митническата стойност към действително платената или подлежаща на

плащане цена за внасяните стоки се прибавят в степента, в която са направени от купувача, но не са включени в действително платената или подлежаща на плащане цена, разходите за комисионни и възнаграждения за посредничество. Въпреки, че тези разходи следва да се добавят към митническата стойност на стоките, не са налице доказателства че такива са извършени, нито какъв е техният размер. На осн. чл.71, пар.2 от Регламент ЕС №952/2013 всеки елемент, който се добавя, се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни, които в случая не са налични. При така изложената обстановка е прието, че продажната цена в размер 3850 U. е установената действително платена цена на автомобила при продажбата му за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и същата следва да послужи за определянето на неговата митническа стойност съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., към която на основание чл. 71, § 1, буква д) i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. се прибавят и транспортните разходи до мястото на въвеждане на митническата територия на Съюза.

Определена е и митническата стойност след като е взета предвид продажната цена на автомобила - 3850 U. на автомобил със същия номер на шаси, увеличена с транспортните разходи. Митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение с митническа декларация с MRN 21BG001008031015R0/11.02.21г е прието, че следва да се определи в размер на 6602,48лв. /3850 U. при курс 1.61625 плюс транспортни разходи 235,07 U. при курс 1.61625 в размер на 379,92 лв., като последните са изчислени съгласно предоставен от Нараяг-Л. манифест за внос на товара.

Като е взета предвид определената нова митническа стойност от 6602,48 лв. е изчислено вносно мито от 660,25 лв., данъчна основа за ДДС от 7262,73 лв. и размер на ДДС 1452,55 лв. и е установен за досъбиране размер на вносно мито и ДДС за вземане под отчет и заплащане от 1285,28 лв. На основание чл. 114, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., върху размера на неизплатените вносни мита се начислява лихва за забава, върху и над размера на вноските мита, считано от датата на възникване на митническото задължение - 11.02.2021 г. до датата на уведомяването, на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, вр. чл. 114, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. възниква задължение за заплащане на лихва върху ДДС. А. К. е уведомен, че в срок от 30 дни от получаване на писмото може да изрази становище като в случай, че не желае да изрази становище, производството ще продължи с издаването на решение.

Съобщението е връчено на А. К. К. на 11.01.2022г., видно от получената обратна разписка. В определения 30 - дневен срок лицето е представило писмено становище, като е посочил, че е извършил проверка на посочената интернет страница на 20.01.2022г. в 11:44мин. и не е установил резултати за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN номер на шаси, предвид и което счита, че не са налице основания за изменение на определения вече размер на МС по МД от 11.02.2021г.

С Докладна записка с рег. № 32-136971 от 27.04.2022 г. е предложено на директора на ТД Митница Б., на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на

Съюза и чл. 19, ал. 7 от ЗМ, да бъде издадено решение, с което да бъде определен нов размер на митническата стойност на стоката поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с МРН 21BG001008031015R0/11.02.2021 г. и съответно нов размер на дължимите вземания.

При пълно възприемане на фактическите констатации, съдържащи се в съобщение рег. № 32-5776/07.01.2022 и в докладна записка рег. № 32-136971 от 27.04.2022 г. директорът на ТД Митница Б. постановява Решение № 32-146288/05.05.2022 г., което е получено от адресата с известие за доставяне на 11.05.2022 г.

На 25.05.2022г. е депозирана жалба до Административен съд – [населено място]. С определение №863 от 03.06.2022г. на осн. чл.135, ал.2от АПК делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

По делото е приобщена в цялост административната преписка по издаване на оспорения акт и представени от страните писмени доказателства, в т.ч. и превод на български език на документите на чужд език.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 АПК във връзка с чл. 142 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия.

Спорни по делото са въпросите относно прилагането на материалния закон и спазване на процесуалните правила при издаване на атакувания административен акт.

Съдът намира, че оспореното решение е произнесено от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия. Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл. 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация, а по дефиницията, дадена в чл. 5, т. 39 от същия Регламент, "решение" означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е и настоящият случай. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без

предварително заявление, се издават от Директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба и предвид наличната по делото Заповед № 601 от 20.05.2021 г. (л. 14 по делото) следва да се приеме, че в случая издаденото от директора на ТД Митница Б. решение е от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

Съгласно чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, изрично посочен в спорния акт, за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) 952/2013, след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършват последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и придружаващите документи, а според т. 2 обект на проверката може да бъде и счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки. Според ал. 2 на чл. 84 от ЗМ, проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на чл. 84а и чл. 84м от ЗМ. В случая съдът счита, че е налице хипотезата на последващ контрол на декларирането по смисъла на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, за който не е предвидено нарочно производство и няма законово изискване за издаване на заповед по чл. 84в от с. з., с която да бъде поставено неговото начало. В конкретния казус митническият орган е извършил последващ контрол на подадената митническа декларация по смисъла на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, тъй като е взел предвид както представените от получателя на стоката А. К. доказателства при подаването ѝ, така и събраната допълнителна информация с цел установяване истинността на данните от декларацията и законосъобразността на действията на жалбоподателя при поставяне на стоката под режим "допускане за свободно обращение". При така извършения последващ контрол на декларирането, съдът намира, че не е проверявана счетоводната и материална отчетност на декларатора, свързана с операции с процесната стока, каквото е законовото изискване за извършване на контрол по реда на чл. 84а и на чл. 84м от ЗМ по аргумент от чл. 84, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗМ. Видно от съдържанието на оспореното решение и приобщените към административната преписка доказателства, от страна на Директора на ТД Митница Б. за нуждите на проверката, на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, от оспорващия е изискано да представи доказателства, потвърждаващи декларираната цена, договор с продавача, документи за извършените плащания към доставчика (продавач на стоките) от купувача по фактурата, всякакви други данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи цената по сделката, както и документи, удостоверяващи разходи в степента, в която са направени от купувача, но не са включени в действително платената или подлежаща на плащане цена. В отговор на изисканата информация оспорващия е представил единствено отговор, че не притежава други документи за сделката, като физическо лице не разполага със счетоводни регистри и транспортните разходи са включени в крайната цена на лекия автомобил. Следователно, в случая е извършен последващ контрол на декларирането, при което не е проверявана счетоводната отчетност на декларатора, свързана с операции с процесната стока и с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответната стока, а е извършена проверка по смисъла на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, т. е. на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи, поради което и по аргумент от чл. 84, ал. 2 от ЗМ поради което не е било необходимо издаването на заповед по чл. 84в от с. з., липсата на

която да се отрази върху валидността на решението. В случая директорът на ТД Митници Б. е действал в рамките на определената му съобразно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ компетентност.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че в настоящия случай оспореното решение е произнесено в писмена форма от директора на ТД Митница Б. в рамките на неговата компетентност и в същото са посочени правните основания за издаването му и мотиви в съответствие с чл. 22, § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Същевременно оспореното решение е незаконосъобразно, т. к. е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, което е основание за отмяната му съобразно чл. 146, ал. 1, т. 4 АПК, по следните съображения:

В Дял втори, Глава трета ("Стойност на стоките за митнически цели") от Регламент (ЕС) № 2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело C-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Терминът "основателни съмнения" е дефиниран в Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Затова точно и ясно трябва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относимо към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело C-291/15 г., в което

съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

В конкретния случай митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 от Регламент (ЕС) 2915/2447. Според дадената там регламентация именно в тежест на митническия орган е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска. Видно от съдържанието на оспореното решение, митническата стойност на процесния автомобил е определена като отново е приложен чл. 70 от Регламента, но при завишаване на стойността поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката продажна цена на аукцион с дата 24.11.2020 г. на автомобил със същия номер на шаси в страната на износа, където публикуваната продажна цена е в размер на 3 850 U. (6222,56 лв.), увеличена с транспортните разходи в размер на 379,92 лв. и след отхвърляне от страна на митническите органи на декларираната от К. цена на автомобила на база представен INVOICE)3060 от дата 26.11.2020г., издадена от Г. А. Е. в полза А. К. за сумата от 1600 U. за продажна стока 2015 MINI C. VIN WMMVXU3C56F2B62563, „SALVAGE CERTIFICATE OF T.“ от 30.10,2020 г. за същия автомобил и придружаващ МД с MRN 21BG001008031015R0/11.02.2021 г. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено, когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл. 74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., което очевидно не е предприето в случая от митническите органи. В този смисъл налице е нарушение на законовите разпоредби относно реда и начина, по който следва да бъде определена митническата стойност.

Отделно от това, позоваването в процесното решение на налична на интернет адрес <https://autoauctions.io/> информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси) в страната на износа с обявена продажна цена от 3850 U. не е достатъчно за обосноваване на т. нар. "основателни съмнения", защото въпросната информация не е част от митническите информационни системи и данните не са събрани по надлежния ред, разписан в закона, за да могат да се ползват с доказателствена сила. При това положение следва да се приеме, че липсват каквито и да са сравнителни данни, които да обосноват извода на решаващия орган относно по-ниската цена, декларирана при първоначалното определяне на митническата стойност, а това лишава съда от възможност да направи преценка и относно законосъобразността на тези изводи на митническия орган. От друга страна, видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващата е предоставила всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказала е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представен INVOICE N3060 от 26.11.2020 г., (писмен превод от сертифициран преводач на л. 34 по делото) издадената фактура от Г. А. Е. L. във

връзка с извършената между А. К. и Г. А. Е. Л. покупко-продажбата, Същата е с изискуемите реквизити и съдържание и съответна на декларираната в митническата декларация стойност сформирани от продажната цена на закупения автомобил, както и на платената цена за извършения международен транспорт от Съединени американски щати до България. За удостоверяване правото на собственост върху автомобила от страна на продавача е представен и „SALVAGE CERTIFICATE OF T.“ (писмен превод от сертифициран преводач на л. 36-37 по делото). Непредставянето на конкретен договор между страните по сделката, а само на акт за продажба не може да доведе до направения от митническия орган извод, че декларираната митническа стойност Представени са доказателства относно извършени плащания от купувача към продавача, но това автоматично не води до извода, възприет от административния орган, че е налице липса на данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи цената по сделката, нито освобождава митническия орган, върху когото пада доказателствената тежест да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-висока. Не могат да бъдат споделени доводите в оспорения акт, че фактурата противоречи на информацията в удостоверение за собственост, тъй като в него фигурира друг собственик – както е посочено в самия сертификат за собственост, издаден от департамента за транспорт на М., същият отразява собственика на лекия автомобил към датата на издаване 30.10.2020г., която дата предхожда датата на извършеното плащане. Както вече бе посочено, позоваването в митническото решение на данните от проведения на 24.11.2020 г. аукцион, обявени на посочения в акта интернет адрес, не са достатъчни за обосноваване на т. нар. "основателни съмнения", още повече, че тази информация не е събрана по надлежния ред. При това следва да се приеме, че декларираната митническа стойност към датата на приемане на МД с MRN 21BG001008031015R0/11.02.2021 г. е договорната стойност, тъй като декларираната митническа стойност на внесената стока съответства на всички предоставени търговски, транспортни и други документи, които касаят съответната сделка. Решението, с което не е приета митническата стойност по декларацията и е определена нова при липса на безспорна обосновка, е незаконосъобразно поради противоречието му с материалноправните разпоредби на закона.

Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. Горното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447.

Основателните съмнения по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна за обоснове съмненията. От друга страна, практиката на съда на ЕС по приложението на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение налага виждането, че процедурата следва да се прилага с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани /вж. Решение от 28.02.2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52/.

В случая по делото, не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в приложената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ. Същата е представена в превод на български език в съдебното производство и установява по категоричен начин осъществяването на сделка с предмет

процесния автомобил; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Предвид изложеното по - горе, следва изводът, че е допуснато и процесуално нарушение при издаването на оспорения административен акт, тъй като в случая митническите органи са уведомили оспорващия за възникналите съмнения, но не са ги мотивирали, като от съдържанието на решението се установява, че тези съмнения са възникнали на база непредоставяне на данни и информация от негова страна. Това допуснато нарушение според практиката на СЕС, обективизирана в решение по дело С-29/13, се приема като основание, което води до незаконосъобразност на административния акт.

Доколкото новата митническа стойност на стоката е незаконосъобразно определена, то такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС на стоката, за която е подадена митническата декларация, както и лихвата върху определените суми, поради което обжалваното решение следва да се отмени изцяло.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, ответната страна дължи на жалбоподателя направените по делото разноски. Предвид направеното възражение за прекомерност по представен списък, в размер на 810 лева, включващи платена държавна такса от 10 лв. и възнаграждение за един адвокат от 800 лева, съдът намира възражението за основателно. На оспорващата страна на осн. чл.24 от НАРЕДБА ЗА ЗАПЛАЩАНЕТО НА ПРАВНАТА ПОМОЩ при отчитане липсата на фактическа и правна сложност, следва да се заплатят разноски в размер 310лв, от които 10лв. за държавна такса и 300 лв. адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 67 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-146288/05.05.2022г. на директора на ТД Митница - Б. при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на А. К. К., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 310 (триста и десет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: